

Évközi 29. Vasárnap B

*Hozzád kiáltok, mert te meghallgatsz, Istenem,
fordítsd felém füledet, hallgasd meg szavam!
Óvj engem, Uram, mint szemed fényét,
szárnyad árnyékában védj meg engem! (Zsolt 16,6.8)*

Olvasmány

Izajás 53,10-11

A próféta ezt mondja az eljövendő Üdvözítőről: Úgy tetszett az Úrnak, hogy összetöri szenvedéssel. Ha odaadja életét engesztelő áldozatul: látni fogja utódait, hosszúra nyúlik élete, és teljesül általa az Úr akarata.

Majd ha véget ér lelkének gyötrelme, látni fogja a világosságot, és megelégedés tölti el. Igaz szolgám sokakat igazzá tesz tudása által, és gonoszágaikat ő hordozza.

Szentlecke

Zsidókhöz 4,14-16

Testvéreim! Mivel olyan kiváló főpapunk van, aki áthatolt az egeken: Jézus, az Isten Fia – ezért legyünk állhatatosak a hitvallásban. A mi főpapunk ugyanis nem olyan, hogy ne tudna együttérezni gyöngeségeinkkel, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan mindenben kísértést szenvedett, a bűntől azonban mentes maradt.

Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónjához, hogy irgalmat találjunk és kegyelmet kapjunk, amikor segítségre szorulunk.

Evangélium

rövidebb forma: Márk 10,42-45

Abban az időben: Jézus így szólt tanítványaihoz: "Tudjátok, hogy akiket a világ urainak tartanak, azok zsar-nokoskodnak a népeken, és vezető embereik éreztetik velük hatalmukat. De közöttetek ez ne így legyen. Ha valaki közületek ki akar tűnni, legyen a szolgátok, és

ha valaki közületek első akar lenni, legyen mindenkinek a szolgája. Hisz az Emberfia nem azért jött, hogy szolgáljanak neki, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért."

Elmélkedés

Az 1. olvasmány azt állítja Istenről, hogy kedvét leli az "összetörtekben". Jézus azt kívánja tanítványaitól, hogy mindenkinek szolgálói legyenek. Olyan isten lenne Isten, aki kedvét leli a szenvedésben? Ha hívők vagyunk, akkor meg kell alázkodnunk és a porba kell hullanunk?

Ha meg akarjuk ismerni és fel akarjuk fogni, mire hívja és küldi Isten szolgáit, akkor el kell olvasnunk Izajás könyvében az 1. olvasmány környezetét is. Isten nagy dolgokra hív, de nagyon fáradságos az út, amelyen azokat megvalósíthatjuk. Nem Istenen múlik, hanem a világ ellene ható erőin. Isten egészen új világot akar, új Jeruzsálemet, amely az igazságosság és béke alapjaira épül. Ezt a világot azonban csak olyan emberek építhetik fel, akik készek Isten akarata szerint élni és Jézus példája szerint ("a kelyhet, amelyet kiüríték...") nem rettennek vissza a szenvedéstől és haláltól. Az új világba vezető út gyakran fáradságos és fájdalommal van kikövezve. Mert odaadást jelent, amikor az egész világ csak kapni akar; kiszolgáltatottságot a felfegyverzettekkel szemben; együttérzést, olyan világban, amely csak irgalmatlanságot ismer és csak a saját hasznát keresi; világosságot, amikor úgy tűnik, hogy minden elmerül a sötétségben és kilátástalanságban; reményt adni annak ellenére, hogy több ok van minden reményt feladni... Az új Jeruzsálemben vezető út fájdalmas és fáradságos azért is, mert a "régi ember" bennünk lakik. Akkor lépünk erre az útra, ha búcsút mondunk a bennünk lakó régi embernek.

*Veszélyes is lehet hivatásunk, nemcsak fájdalmas és fáradságos. Mert a világ visszavág és megpróbálja megsemmisíteni azokat a kezdeményezéseket, amelyek által az új Jeruzsálem létrejön. Az ellenállás lehet nyílt vagy burkolt. Bármilyen legyen is, a hívő ember mindig újra szembesül vele. Ezért van olyan nagyon szükségünk egymásra: hogy erősek maradjunk az Isten új világába vetett hitben. Jézus vállalta a keresztet Jeruzsálemben vezető útján. Jobbjára vagy baljára kerülni egyáltalán nem egyszerű, mert ezek a helyek feltételezik, hogy mi is vállaljuk a keresztet. Jézus legmélyebb óhaját, legmélyebb vágyát fejezi ki szavaival és életével: hogy "értünk" van itt. Aki őt követi, csak akkor lehet a tanítványa, ha áthatja ez a **másokért**, ez a szolgálat, amely Jézus küldetését jelenti.*

Az olyan mértékű másokra irányultság, hogy az "odaadás" legyen, nem lehetséges a Jézusba, a Lélekbe gyökerezettség nélkül; anélkül, hogy meg ne tapasztalnám bensőm mélyén, hogyan bánik velem Isten, hogyan hordoz és óv; és pont a kísértésben, a mély ponton egészen közel van és támogat és megtart engem. "Krisztus, segíts, hogy megtanuljam Tőled az odaadást!"

Évközi 29. Vasárnap B

*Hozzád kiáltok, mert te meghallgatsz, Istenem,
fordítsd felém füledet, hallgasd meg szavam!
Óvj engem, Uram, mint szemed fényét,
szárnyad árnyékában védj meg engem! (Zsolt 16,6.8)*

Olvasmány

Izajás 53,10-11

A próféta ezt mondja az eljövendő Üdvözítőről: Úgy tetszett az Úrnak, hogy összetöri szenvedéssel. Ha odaadja életét engesztelő áldozatul: látni fogja utódait, hosszú nyúló élete, és teljesül általa az Úr akarata. Majd ha véget ér lelkének gyötrelme, látni fogja a világosságot, és megelégedés tölti el. Igaz szolgám sokakat igazgató tudása által, és gonoszságukat ő hordozza.

Szentlecke

Zsidókhöz 4,14-16

Testvéreim! Mivel olyan kiváló főpapunk van, aki áthatolt az egeken: Jézus, az Isten Fia – ezért legyünk állhatatosak a hitvallásban. A mi főpapunk ugyanis nem olyan, hogy ne tudna együttérezni gyöngeségeinkkel, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan mindenben kísértést szenvedett, a bűntől azonban mentes maradt. Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónjához, hogy irgalmat találjunk és kegyelmet kapjunk, amikor segítségre szorulunk.

Evangélium

hosszabb forma: Márk 10,35-45

Abban az időben: Zebedeus fiai, Jakab és János odamentek Jézushoz, és ezt mondták: "Mester, szeretnénk, ha megtennéd nekünk, amit kérünk."

Ő megkérdezte: "Mit kívántok, mit tegyek nektek?"

Ezt felelték: "Add meg nekünk, hogy egyikünk a jobboldon, másikunk a bal oldalon üljön a te dicsőségben."

Jézus így válaszolt: "Nem tudjátok, mit kértek. Tudtok-e inni a kehelyből, amelyből én iszom, vagy meg tudtok-e keresztelkedni a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem?"

Azt felelték: "Meg tudjuk tenni!"

Jézus így folytatta: "A kehelyből, amelyből én iszom, ti is inni fogtok, s a keresztséggel, amellyel megkeresztelkedem, ti is megkeresztelkedtek. De hogy a

jobb és bal oldalamon ki üljön, azt nem én döntöm el. Az a hely azokat illeti, akiknek készült."

Amikor a többi tíz ezt meghallotta, megnehezteltek Jakabra és Jánosra. Ezért Jézus odahívta őket magához, és így szólt hozzájuk:

"Tudjátok, hogy akiket a világ urainak tartanak, azok zsar-nokoskodnak a népeken, és vezető embereik éreztetik velük hatalmukat. De közöttetek ez ne így legyen. Ha valaki közületek ki akar tűnni, legyen a szolgátok, és ha valaki közületek első akar lenni, legyen mindenkinek a szolgája. Hisz az Emberfia nem azért jött, hogy szolgáljanak neki, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért."

Elmélkedés

Az 1. olvasmány azt állítja Istenről, hogy kedvét leli az "összetörtekben". Jézus azt kívánja tanítványaitól, hogy mindenkinek szolgálj legyenek. Olyan isten lenne Isten, aki kedvét leli a szenvedésben? Ha hívők vagyunk, akkor meg kell alázkodnunk és a porba kell hullanunk?

Ha meg akarjuk ismerni és fel akarjuk fogni, mire hívja és küldi Isten szolgálóit, akkor el kell olvasnunk Izajás könyvében az 1. olvasmány környezetét is. Isten nagy dolgokra hív, de nagyon fáradságos az út, amelyen azokat megvalósíthatjuk. Nem Istene múlik, hanem a világ ellene ható erőin. Isten egészen új világot akar, új Jeruzsálemet, amely az igazságosság és béke alapjaira épül. Ezt a világot azonban csak olyan emberek építhetik fel, akik készek Isten akarata szerint élni és Jézus példája szerint ("a kelyhet, amelyet kiüríték...") nem rettennek vissza a szenvedéstől és haláltól. Az új világba vezető út gyakran fáradságos és fájdalommal van kiköveve. Mert odaadást jelent, amikor az egész világ csak kapni akar; kiszolgáltatottságot a felfegyverzettekkel szemben; együttérzést, olyan világban, amely csak irgalmatlanságot ismer és csak a saját hasznát keresi; világosságot, amikor úgy tűnik, hogy minden elmerül a sötétségben és kilátástalanságban; reményt adni annak ellenére, hogy több ok van minden reményt feladni... Az új Jeruzsálembe vezető út fájdalmas és fáradságos azért is, mert a "rég ember" bennünk lakik. Akkor lépünk erre az útra, ha búcsút mondunk a bennünk lakó régi embernek.

*Veszélyes is lehet hivatásunk, nemcsak fájdalmas és fáradságos. Mert a világ visszavág és megpróbálja megsemmisíteni azokat a kezdeményezéseket, amelyek által az új Jeruzsálem létrejön. Az ellenállás lehet nyílt vagy burkolt. Bármilyen legyen is, a hívó ember mindig újra szembesül vele. Ezért van olyan nagyon szükségünk egymásra: hogy erősek maradjunk az Isten új világába vetett hitben. Jézus vállalta a keresztet Jeruzsálembe vezető útján. Jobbjára vagy baljára kerülni egyáltalán nem egyszerű, mert ezek a helyek feltételezik, hogy mi is vállaljuk a keresztet. Jézus legmélyebb óhaját, legmélyebb vágyát fejezi ki szavaival és életével: hogy "értünk" van itt. Aki őt követi, csak akkor lehet a tanítványa, ha áthatja ez a **másokért**, ez a szolgálat, amely Jézus küldetését jelenti.*

Az olyan mértékű másokra irányultság, hogy az "odaadás" legyen, nem lehetséges a Jézusba, a Lélekbe gyökerezettség nélkül; anélkül, hogy meg ne tapasztalnám bensőm mélyén, hogyan bánik velem Isten, hogyan hordoz és óv; és pont a kísértésben, a mély ponton egészen közel van és támogat és megtart engem. "Krisztus, segíts, hogy megtanuljam Tőled az odaadást!"